

- ξὺν ᾧ σὺ πρόην ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιδ' οὗτος οὐ καλῶς μολῶν
 εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ
 μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι 460
 † κρύψασ', ἃ λουτροῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
 ἀντικτόνοις ποινᾷσι φιλιότου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Δοξίας ἔστ' αἴτιος, 465
 ἄλγη προφρονῶν ἀντίκεντρα καρδία,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς † ἐπαιτίους.
 σὺ δ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ καταινέσω.
 ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζόν ἐστιν ἢ τιν' εἰδέναι 470

457. ξὺν ᾧ τάλαιναν Pal. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐκπέρσας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἃ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία. Τροίαν mss. πρόην Mein. πρόην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺ πρόην κτεῖνας (Il. 24, 500.) respici putat. πρόσθεν conj. Dind. Vulgata manifesto vitiosa est. Vera proculdubio est emendatio πρόην Cf. 738. ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν. Τροίαν glossema sapit. Qu. Τρώαν (i. q. Τρωϊκὴν) aut Τρωάδ'.

458. ἔφθιδ' M. ἔφθιδ' V. Fl. F. ἔφθιδ' Turn. οὕτως M. G. οὗτος al. Turn.

459. ἐς mss. εἰς Dind.

460. ἀγρεύμασιν mss.

461. κρύψασα λουτροῶν mss. κρύψασ', ἃ λουτροῶν Musgr. κρύψασα, λουτροῶν τ' Wakef. Qu. λοῦτρον δ', vel δροίτη δ'. κρύψασ'] Fort. στέξασ', aut ἐλοῦσ', aut λαβοῦσ'.

465. καὶ τῶνδε κοινῇ] Qu. καὶ τῶνδέ γ' ἐστὶ, vel — καὶ δή. ἐπαίτιος mss. μεταίτιος Weil. Weckl. (Cf. Ag. 811. Ch. 100. 134.) Leg. ἔστ' αἴτιος. Post h. v. lacunam indicat Weil.

467. εἰ μὴ τι τῶνδ'] Qu. εἰ μὴ ἀντὶ τῶνδ'. Sed cf. Ag. 1059. εἴ τι δράσεις τῶνδε. ἐπαιτίους] ἐναντίους Ahrens. Qu. μεταίτιους vel potius πατροκτόνους. Cf. ad Ch. 273.

468. σὺ τ' mss. σὺ δ' Pearson. Wakef. Weckl.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ —] Qu. πράξας γὰρ ἐν σοὶ καὶ δοξῇ (aut ἐν σοὶ γ' ἀνδάνη) πάντ' αἰνέσω. Vel ἄσ' ἐν δοξῇ γὰρ, πανταχῇ τὰδ' αἰνέσω. Vel ἃ δ' ἐν σὺ κρῖνης —. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμὶ σή. ἐν σοὶ vulg. Malim ἐν σοὶ. πανταχῇ M. τὰδ' αἰνέσω mss. καταινέσω Zakas. τὰ σ' αἰνέσω F. W. Schmidt.

470. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἶεται τόδε | βροτὸς (βροτοῖς M. pr.) δικάζειν mss. Pal. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτοὺς δικάζειν (judicium exercere